

شهر خلاق

ویژه‌نامه هفته خلاقیت و نوآوری شهرک مشهد

(Venture Capital)
یاسرمایه‌گذاری خطرپذیر
مختص استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های کوچکی است که سرمایه‌گذاران تأثین مالی آن را نجات می‌دهند، چون معتقد‌دنپانسیل و شدبالایی در آینده دارند.

می‌کنند. چون در مشهد برای تداوم کار نقدینگی نیست. بازی در مشهد. بازی بسیار کوچکی است در حالی که هم نبروی کارش خیلی توأم‌مندو و مقرن به صرفه است و هم فضاهای تولیدی اش برای شرکت‌های تولیدی داشت بنیان که در ابتدای راه هستند. بسیار مناسب است. امیدوارم اتفاقات خوبی که شهرداری مشهد در کارخانه نوآوری رقم می‌زند، گسترش شود و بتواند اکوسیستم نوآوری را بیش از پیش تقویت کند.

مجتبی بهنام تقاضی

- عضوهیئت علمی دانشگاه بین‌المللی امام رضا^(ع)
- بیش از ۲۰ سال سابقه فعالیت در اکوسیستم نوآوری کشور
- مدیرعامل شرکت توسعه فناوری عصر نانو، فعال در حوزه بازارگانی محصولات VC و شهر هوشمند

مجتبی بهنام تقاضی

عدم نقدینگی مکافی؛ خلأبزرگ اکوسیستم نوآوری مشهد

در اکوسیستم نوآوری مشهد و به خصوص در اکوسیستم نوآوری شرق کشور یک خلأبزرگ داریم. آن خلأ، عدم نقدینگی مکافی است. متأسفانه بیشتر سرمایه‌گذاران و شرکت‌های VC در تهران مستقرند و نخبگان، فناوران و شرکت‌های مشهدی که ظرفیت بسیار بالایی هم دارند، از مردمی ایشان بازار محروم هستند. پیشنهاد مبرای گریز از چنین وضعیتی این است که در مشهد یک صندوق VC قوی داشته باشیم که هزار تا ۲ هزار میلیارد تومان نقدینگی داشته باشد. معتقد این کارشناسی است چون در مشهد بازیگران و نقش آفرینان بزرگ داریم که ایجاد چنین صندوقی است. مادر مشهد امام رضا^(ع) را داریم که «عالم آل ا...» است. وجهه «عالم آل اللهی» امام رضا^(ع) باید در مشهد جلوه کند. این وجهه فقط در ایجاد دانشگاه و بنیاد پژوهش‌ها که بروز نمی‌کند! درست است که الان صنایع پیشرفت‌های رضوی به عنوان

یک VC محسوب می‌شود؛ اما کم است و متأسفانه خیلی هم محدود شده است. آستان قدس طرفیت بسیار بیشتری دارد که می‌تواند بهاتکای آن پای کاریابد. اگر شهرداری مشهد، دانشگاه آزاد، دانشگاه فردوسی و از همه مهم ترمунادن، صنایع و شرکت‌های بزرگی که در خراسان داریم، نیز پای کار باشند، به راحتی می‌توان این صندوق را ایجاد کرد. البته که با ایجاد چنین صندوقی، خودشان هم متف适用 می‌شوند. ضمن اینکه می‌توانند در کمینه ^۲ این صندوق هم نماینده داشته باشند و طرح‌های پیشنهادی شان نیز حائز اعتبار شده و روی آن هاسرمایه‌گذاری انجام شود. از طرفی با سهام داری این نهادهادر صندوق VC یک جریان اقتصادی در مشهدشکل می‌گیرد که جلوی مهاجرت را سدمی کند. متأسفانه، مهاجرت بچه‌های خوب و فناور مشهد به تهران روزبه روز بیشتر می‌شود، بعضی حتی به خارج از کشور مهاجرت

محسن روشنگ

- عضوهیئت رئیسه انجمن شرکت‌های دانش بنیان خراسان رضوی
- مسئول انجمن شتاب دهنده‌های خراسان رضوی
- مدیرعامل مرکز نوآوری و شتاب دهنده میزرسد

محسن روشنگ

همگرا این زیست بوم؛ مردم تراز زیست بوم

واکوسیستمی خود نیاز ارزش قائل باشند. یک اکوسیستم بیماریه مراتب بدتر از داشتن یک اکوسیستم است. چون در یک اکوسیستم معیوب به خیال اینکه ابزار لازم را برای توسعه کمی و کیفی کسب و کارهای داریم، دری تشكیل زیست بوم سالم نیستیم و این خیلی خطرناک است. از این رو به فعالان حوزه نوآوری و سیاست‌گذاران هشدار می‌دهم اگر که بناست در رجهت اصلاح زیست بوم نوآوری فعالیت کنیم به موضوع همگرای توجه ویژه داشته باشیم؛ لذا باید موازی کاری نکنیم. اجرای اکوسیستم را مقابل هم قرار دهیم، کم کاری و زیاده اتفاق فکر تشكیل دهیم و از صاحب نظران مشورت بگیریم. در نهایت باید اعضای اکوسیستم را تراز آن داشتن زیست بوم درون سازمانی و برونو سازمانی آن ها را بررسی کنیم تا یک فرایند اصلاحی یکپارچه برای کل سیستم انجام شود.

بازیارشوند. چون در دل یک اکوسیستم همگراشکل نگرفته اند. سیستم جزیره‌ای بوده و اجزا در درون خودشان خوب فعالیت می‌کرده و نمره خوبی هم گرفته اند اما زمانی که این اجزا را کنار گیریم، قرار می‌دهیم که خروجی بکیریم، به نتیجه مطلوبی نمی‌رسیم. نکته حائز اهمیت این است که در استان خراسان و شهر مشهد زیست بوم نوآوری را داریم، اما نوآوری از داریم، یعنی نوآوری بوده همگرای اجزای اکوسیستم است.

در واقع چون خروجی اکوسیستم ها قابل سنجش نیست، شاید سال هاطول بکشد تا متوجه نقص آن ها بشویم؛ لذا اهمیت زیادی دارد که در تعریف اجزای اکوسیستم و در چیدمان آن ها رفتار درستی داشته باشیم. درست است که داشتن زیست بوم نوآوری یک ضرورت است امام‌هم تراز آن. داشتن زیست بوم همگراست. اینکه همانطور که اجزا و ظایف درون سازمانی خود را به تنها یی انجام می‌دهند. برای وظایف برونو سازمانی

کسب و کارهای بسته زیست بومی نوآور، خلاق و پویارشدیافته و به بلوغ می‌رسند. اگر چنین زیست بومی شکل نگیرد یا ناقص شکل بگیرد، کسب و کارهای شتاب دهنده هم که ضامن بقای یک زیست بوم هستند، شکل نخواهند گرفت یا یا لیکه در توسعه خودشان با چالش‌های جدی رو به رومی شوند. اگر کسب و کارهای بنیادی همچون شتاب دهنده ها بلوغ نرسند، هم شرکت‌های دانش بنیان کمتری داریم و هم آن‌هایی که داریم، بسیار پر ریسک هستند.

در اکوسیستم، یک عضو در دل خودش فعالیت مشخصی را انجام می‌دهد اما ورودی آن از دیگر اجزای سیستم گرفته می‌شود و خروجی اش نیز به دیگر اجزا داده می‌شود. هنگامی که اجزا نتوانند در اکوسیستم ارتباط نیگانگی ایجاد کنند، منابع انسانی، مالی و زمانی هدر می‌رود و به تبع آن ریش شرکت‌ها زیاد می‌شود. شاید در این میان شرکت‌هایی ایجاد شوند اما نمی‌توانند به خوبی وارد